

תזריע מצורע וטהור טהור נקרא

הרב יחיאל מיכל מונדרוביץ', מרצה בכיר

קריאת פרשת השבוע מחוללת בקרבנו מחשבות. **המצורע יושב בדד.** בזמן הזה, מידת הדין נטויה על יושבי תבל. מתבודדים ומוזהרים על 'ריחוק חברתי'. מתפללים על הבריאים שלא יחלו ועל החולים שיתרפאו. נראה שכל הווייתנו תלויה בין 'מוסגר' לבין 'מוחלט' רח"ל. במה נתחזק? מה נלמד ונפעל 'הלכה למעשה'?

על המצורע נאמר וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא. יכריז בקול שטמא הוא וישמרו ממנו מרחק. מרחק פיזי ואף מרחק נפשי. הוא עברייין ויש להתרחק ממנו וממעשיו. יִשָּׁב בְּדָד וְיִדָּם, יתבונן במעשיו ויערוך לעצמו חשבון נפש.

אדרבא, ננצל תקופה זו להיזקק וחיזוש 'קשרי חברה'! בעת שנכפו עלינו רח"ל 'שעות פנאי' בשפע, ננצלן לאהבת ישראל! 'עיסוקי הפסח' חלפו עברו ויש זמן לעשייה חיובית. בחסדי ה' יש לנו אמצעי התקשרות, בעיקר הטלפון! נרבה רעים, נשוחח עם חברים, 'טהור טהור' נקרא זה לזה, קירבה מרחוק! נחזק ונתחזק.

כעת שכולנו מפוזרים ומפורדים ומחיצות פיזיות חוצצות בינינו, חובת השעה **להפיל מחיצות נפשיות**, אלה שאין רוח המקום נוחה מהן! נעורר זכות למעלה בריבוי שלום למטה! שמעתי על אברך יר"ש, שערך 'מחשבת מוסר' בליבו, התקשר ואיחל 'פסח כשר ושמח' לעמית לעסקים, ביניהם היה 'ברוגז' ולא דיברו למעלה מעשור! ה'בוגר האחראי' שיתף את בניו ובנותיו מדבר זה, ללמדם **בפועל** הדרך ילכו בה! יוצאים מ'יומי דניסן', בספה"ק למדנו כי ביו"ט פסח 'הדיבור יוצא מגלות' – על כן נרבה כעת בדיבור אוהב ומחבר.

לילדים משעמם? נציע שישוחחו בטלפון עם חבריהם. הרי הצעירים טרם למדו "לשבת שעות על הטלפון". נעודדם לשמר קשרים ולשאול בשלום ידידים. נמחיש מילוי זמן ב'איכות'. נעלה אף אנו שמות חברים מן העבר וקרובי משפחה (שעם הזמן התרחקו) ו'נתקשר' טלפונית (כפשוטו!), זוהי סגולת 'מרבית שלום בעולם'!

בעת הזאת, בה אין המשחית מבחין בין עשיר לרש, בין חכם לכסיל, ואפי' בין צדיק לרשע, **נתאחד יחד - בריחוק מקום וקירוב לבבות.** בזה"ק למדנו (פר' וירא) על רב אחא שעצר מגפה באמירת פרשת הקטורת. ומה מלמדת פרשה זו? שבשחיקת סממנים שונים עד שאין הבדל ניכר ביניהם, מעלים ריח ניחוח להשי"ת.

מסופר שחכמי מדינה ביקשו להשכין 'שלום קבוע' בארצם. קבעו לבער כל כלי הנשק, רובים ואקדחים. התחילו אזרחים להילחם ב'נשק קר' - סכינים ודוקרנים. חוקקו לסלק מהמדינה כל כלי ברזל ומתכת. התחילו הכוחניים ליצור אלות ומקלות מעץ. גזרו ראשי הממשל כריתת כל האילנות. עברו אנשי המדון להילחם באבנים. חשבו 'החכמים' להוציא מן החוק את כל הקרקע והחומר! אמר להם החכם - במקום **להוציא ולהרחיק**, נלמד ונלמד **להכניס ולקרב!** אין פותרים קונפליקטים ב'הוצאה ובהרחקה', ב'חרם ובגזירה', כי אם באהבה, בהיזברות והסברה. **בעולם יש מקום לכולם.** הבה נשתחרר מהסגר ובידוד **עצמי!** חודש אייר קרוי 'זיו' כי בבוא האביב יש זיו ויופי בעולם. נראה ביופי הזולת. אילו היינו כולנו זהים לא היה הזיו היופי ניכרים. **נתקשר לחברינו בקהילה ובעבודה** שלא מתראים עמהם, נתקשר לחברים 'מפעם' שהקשר עמהם נשמר רק ל'הזמנות לשמחות'. נעורר זכות ונזמין לכולנו שמחה, כי ישיש ה' להטיב לנו!

בברכת בריאות טובה!
יחיאל מיכל מונדרוביץ'

yym@gmail.com123